

“Causa general” de Jordi Panyella: que s’agitin les paraules i s’escampin al vent

written by Redacció Unilateral | 2 de febrer de 2022

Dijous 27 de gener, a les set de la tarda, l’actriu Carme Samsa, el conseller d’Economia Jaume Giró, la presidenta de l’Assemblea, Elisenda Paluzie, i l’advocat Jaume Alonso-Cuevillas tenien una cita ineludible. I no hi van faltar. Al costat de molts altres, enmig d’un públic divers i transversal, assistien a la presentació, a la llibreria Ona Pau Claris de Barcelona, del llibre de Jordi Panyella *Causa general. La repressió de l’Estat espanyol contra el moviment per la independència de Catalunya (2009-2021)*, publicat per Angle Editorial.

L’editor Joan Simon amb Rosa Rey, editora de l’obra, van obrir l’acte qualificant el llibre d’imprescindible, tan difícil de fer com amè i apassionant per als lectors i, a més, perillós, pel fet de servir de mirall d’un Estat que no hi queda ben parat.

Tot seguit va intervenir l’advocat i historiador Josep Cruanyes. El president de la Comissió de la Dignitat va oferir una visió jurídica de la repressió, que va comparar amb la Causa General del franquisme contra els republicans a partir d’un decret dictat pel règim el 1940. Recordant com la Llei de Reparació Jurídica de les víctimes del franquisme, aprovada pel Parlament de Catalunya el 2017, que anul·lava els Consells de guerra de la dictadura, va possibilitar la publicació del nom de totes les persones represaliades, va valorar que Panyella oferís també el ventall de tots els 3.628 represaliats actuals, en la majoria de casos amb noms i cognoms. Segons Cruanyes, el llibre mostra una visió global del que han estat els diversos fronts de la repressió d’ençà

del 9N i com s'ha tractat d'una acció concertada de tots els òrgans de l'Estat, amb la decisiva contribució de la premsa en la construcció d'un relat que justifiqués aquesta acció repressora. Amb l'aplicació de la llei mordassa i fins i tot una interpretació abusiva d'aquesta llei, es penalitza l'exercici de drets fonamentals com la llibertat d'expressió, o es tergiversen delictes com ara el d'incitació a l'odi. Aquesta manca de seguretat jurídica i d'estat de dret provoca por i cal que sigui denunciada.

Tot seguit, Núria Cadenes va iniciar la seva intervenció, vibrant i emotiva, referint-se a un cas particular i escandalós, el de Robert Llach, per recordar-ne altres com Marcel Vivet i Tamara Carrasco i acabar admirant-se de com Panyella ha arribat a recollir-los tots en el seu llibre, de tal manera que ens ha pogut oferir els arbres i el bosc: els noms i les històries però, també, la dimensió global. Cosa que fa d'aquest un llibre important i impressionant. Cadenes va elogiar l'ofici, el talent i la capacitat d'anàlisi i de síntesi de Jordi Panyella, que a *Causa general* ha fet un treball rigorós i un llibre llegidor que provoca una ràbia «ovidiana» (recordant Ovidi Montllor) davant la xifra abassegadora de persones a les quals la vida els quedava afectada per la repressió. Va subratllar l'afirmació de Panyella que l'Estat, quan escomet, no actua identificat amb cap sigla política i ens ataca a tots, amb l'acció coordinada de tots els seus poders i la persecució sistemàtica d'una població sobre la base d'una acusació genèrica. Per acabar, Cadenes va agrair la feinada a l'autor del llibre, la visió de conjunt que ofereix i el seu despullament cru de l'Estat espanyol.

El mateix Panyella va començar recordant que el mateix dia s'havia demanat d'ampliar la investigació judicial contra els policies que van actuar l'1-0. Va explicar que havia sistematitzat les dades des del 2017 i havia treballat a partir d'un guió previ, ordenat cronològicament. Va assenyalar

l'esquizofrènia produïda per la repressió, exemplificada en els casos de Marcel Vivet i l'exconseller d'Interior Miquel Buch. Panyella va agrair la col·laboració de la gent amb qui havia parlat, que sovint li havien donat les gràcies de visibilitzar-los, i va remarcar la transversalitat de les víctimes de la repressió, posant com a exemple Brian Bartés i l'exconseller d'Interior Joaquim Forn, presents tots dos a l'acte. Tot seguit va recordar com havia viscut l'1-0 i com la seva mare, amb qui llavors parlava per telèfon, tallava la comunicació després de repetir, davant l'escomesa dels agents de la Policia Nacional, «ens ataquen», expressió que li servia per definir aquesta Causa General com un atac sistemàtic de l'Estat espanyol sobre el moviment independentista català. Va situar la consulta d'Arenys el 2009 i la sentència del Tribunal Constitucional contra l'Estatut del 2010 en l'inici d'aquest atac, que es va preguntar si era previsible, fent referència a les paraules de Carles Puigdemont negant-li la ingenuïtat del seu govern. Finalment, va qualificar la repressió d'il·legal i injustificable, atès que Espanya no podia presentar cap dany infligit per Catalunya que pogués argumentar la seva represàlia, fora del seu orgull ferit. Panyella va advertir que, de cara al futur, si es vol repetir l'embat independentista, s'ha de ser capaç de suportar el mal. Només aquesta capacitat li podrà donar èxit.

La sorpresa final que va cloure les paraules de Jordi Panyella i l'acte de presentació del seu llibre va ser un quadre pintat per l'artista madrileny Antonio Moreno Civantos (que no havia pogut assistir a l'acte i el veia en línia) durant el judici al Tribunal Suprem el març del 2019, que Panyella va mostrar al públic, on es representava la Justícia com una barjaula nua amb un tricorni en comptes de cap, trepitjant una estelada amb la paraula LEX. Panyella va desitjar que el seu llibre fos com una campana capaç d'alertar, una llamborda com les que s'utilitzen a les revoltes populars o un maó, i va recordar que els maons serveixen per construir.